

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/284/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016201163
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1016201163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: Technické služby mesta Prievidza s.r.o., skrátene TSMPD s.r.o., IČO: 31579183, so sídlom v Prievidzi, Košovská 1, zastúpený advokátom JUDr. Romanom Henčelom, so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho 8, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor živnostenského podnikania, so sídlom v Bratislave, Drieňová 22, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OZP-2016/000082-14-2 zo dňa 18.5.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OZP-2016/000082-14-2 zo dňa 18.5.2016 spolu s rozhodnutím bývalého Obvodného úradu Prievidza, odbor živnostenského podnikania, č. ObU-PD-OZP-2013/00017-41 zo dňa 9.7.2013 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému úradu Prievidza na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa **p r i z n á v a** úplná náhrada trov konania voči žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Bývalý Obvodný úrad Prievidza, odbor živnostenského podnikania, rozhodnutím o uložení pokuty č. ObU-PD-OZP-2013/00017-41 zo dňa 9.7.2013 uložil žalobcovi (v tom čase s obchodným menom UNIPA spol. s r.o., ktoré používal až do 31.12.2013) pokutu v celkovej sume 1.490,- € z toho:

b. podľa § 65a ods. 1 písm. b/ zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 455/1991 Zb.) v sume 360,- € za porušenie povinnosti uvedenej v § 17 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. tým, že neoznámil príslušnému živnostenskému úradu zriadenie prevádzkarní na adresách: Prievidza, Kláštorhá ulica, Prievidza, M. Mišíka (zóna A), Prievidza, Krátka ulica, Prievidza, Športová ulica, Prievidza, Lúčna ulica, Prievidza, J. Jesenského, Prievidza, Medzibriežková ulica, Prievidza, Mariánska ulica, Prievidza, J. Hollého, Prievidza, M. Hodžu, Prievidza, Rastislavova ulica, Prievidza, A. Škarvana, Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila, Prievidza, Bakalárska ulica, Prievidza, Šumperská ulica, Prievidza, Košovská ulica, Prievidza, M. Mišíka (zóna E) a Prievidza, G. Švéniho na ohlásený predmet podnikania v znení „Prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC“ najneskôr v deň ich zriadenia, t.j. dňa 2.7.2012,

b. podľa § 65a ods. 1 písm. c/ zákona č. 455/1991 Zb. v sume 1.130,- € za porušenie povinností uvedených:

A. v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.) tým, že prevádzkarne na adresách

Prievidza, T. Vansovej, p.č. 2291/9, Prievidza, Kláštorňá ulica, Prievidza, M. Mišíka (zóna A), Prievidza, Krátka ulica, Prievidza, Športová ulica, Prievidza, Lúčna ulica, Prievidza, J. Jesenského, Prievidza, Medzibriežková ulica, Prievidza, Mariánska ulica, Prievidza, J. Hollého, Prievidza, M. Hodžu, Prievidza, Rastislavova ulica, Prievidza, A. Škarvana, Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila, Prievidza, Bakalárska ulica, Prievidza, Šumperská ulica, Prievidza, Košovská ulica, Prievidza, M. Mišíka (zóna E) a Prievidza, G. Švéniho s predmetom podnikania prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC neboli na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne označené obchodným menom a sídlom podnikateľa UNIPA spol. s r.o., Košovská cesta 1, 971 01 Prievidza, a menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,

B. v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. tým, že prevádzkarne na adresách Prievidza, A. Hlinku p. 2201/1 a Prievidza, Dlhá ulica p. 3256/84 s predmetom podnikania prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC neboli na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne označené menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,

čo bolo zistené kontrolami vykonanými v dňoch 13.-14.11.2012.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol, že pri ukladaní pokút prihladal najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania a na základe toho stanovil výšku pokút za neoznámenie zriadenia nasledovných prevádzkarní takto:

- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 20,- € a
- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 20,- €.

Neoznámenie zriadenia prevádzkarní považoval za závažnejšie porušenie zákona č. 455/1991 Zb., ktoré má za následok poškodenie verejného záujmu spočívajúce v nesúlade údajov v živnostenskom registri so skutočným stavom, v zavádzajúcich informáciách pre verejnosť, nakoľko živnostenský register plní funkciu verejného zoznamu v prípade zverejnenia aktuálnych informácií. Čas protiprávneho konania považoval za dlhší, pretože protiprávne konanie trvalo od 2.7.2012 až do vydania rozhodnutia (t.j. do 9.7.2013).

Pri ukladaní pokuty za porušenie povinnosti uvedenej v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., správny orgán v zmysle § 66 ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb. prihladal najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania a na základe toho stanovil výšku pokút za neoznačenie nasledovných prevádzkarní obchodným menom a sídlom podnikateľa takto:

- Prievidza, T. Vansovej, p.č. 2291/9 - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 35,- €,

- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 35,- € a
- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 35,- €.

Pri ukladaní pokuty za porušenie povinnosti uvedenej v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., správny orgán v zmysle § 66 ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb. prihliadal najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania a na základe toho stanovil výšku pokút za neoznačenie nasledovných prevádzkarní menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarní takto:

- Prievidza, T. Vansovej, p.č. 2291/9 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, A. Hlinku p. 2201/1 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, Dlhá ulica p. 3256/84 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 25,- € a
- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 25,- €.

Závažnosť porušenia spočíva v tom, že z pohľadu zákona č. 455/1991 Zb. aj zákona č. 250/2007 Z.z. ide o verejnoprávny záujem na uvádzaní obchodného mena a sídla podnikateľa, ktorý v prevádzkarni vykonáva podnikateľskú činnosť, čo zabezpečuje jeho jednoznačnú identifikáciu.

Pri uzatváraní zmluvného vzťahu pri parkovaní musí spotrebiteľ vopred vedieť, s kým ho uzatvára. Po úhrade parkovného formou sms príde spotrebiteľovi spätná sms s nasledovnými údajmi: „UNIPA s.r.o. SMS parking, PRIEVIDZA: PD EČV, cena parkovania ... EUR s DPH, dátum od ... do ..., KÓD nigr!"; z týchto údajov spotrebiteľ len vie, kto je prijímateľom platby a môže sa len domnievať, že ide o prevádzkovateľa parkoviska. Aj po zaplatení parkovného formou sms má spotrebiteľ nárok na vydanie dokladu o zaplatení za poskytnutú službu podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/207 Z.z. Keďže v tomto prípade spotrebiteľ nemôže získať doklad priamo na mieste, o to väčšie opodstatnenie má označenie v zmysle tohto zákona, ktoré by malo byť doplnené o ďalšiu informáciu, že doklad o zaplatení si môže vytlačiť na stránke www.parkovanieprievidza.sk <<http://www.parkovanieprievidza.sk>> uvedenej v prevádzkovom parkovacom poriadku.

Následky protiprávneho konania môžu spočívať v tom, že bez označenia prevádzkarne požadovanými údajmi spotrebiteľ nevie, na koho a kam sa môže obrátiť s prípadnou reklamáciou. Spotrebiteľ mohol nadobudnúť dojem, že prevádzkovateľom parkovísk nie je spoločnosť UNIPA spol. s r.o., ale Mesto Prievidza. Pri ukladaní pokút správny orgán prihliadol aj na ústretovosť žalobcu počas celej doby vykonávania kontroly a že počas kontroly odstránil nedostatok týkajúci sa prevádzkarní: Prievidza, A. Hlinku p. 2201/1, Prievidza, Dlhá p. 3256/84 a Prievidza, T. Vansovej p. 2291/9, keď dňa 28.11.2012

a 3.12.2012 tieto skutočnosti oznámil správne orgánu. Zároveň však zohľadnil, že do dňa vydania rozhodnutia žalobca neoznámil živnostenskému úradu zriadenie predmetných prevádzkarní (okrem prevádzkarní: Prievidza, A. Hlinku p. 2201/1, Prievidza, Dlhá p. 3256/84 a Prievidza, T. Vansovej p. 2291/9), pretože kontrolované priestory za prevádzkarne nepovažoval.

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. SVS-OZP-2016/000082-14-2 zo dňa 18.5.2016 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie bývalého Obvodného úradu Prievidza č. ObU-PD-OZP-2013/00017-41 zo dňa 9.7.2013 potvrdil s poukazom na správne zistený skutkový stav v prevádzkarňach žalobcu v zmysle záznamov č. ObU-PD-OZP-2012/06736 - 1 až 22 z kontroly vykonanej dňa 13.-14.11.2012 a dodatkov k záznamu z kontroly č. 1 až 5 a následného došetrenia veci; aj vzhľadom na správne právne posúdenie veci. Vo výroku druhostupňového rozhodnutia zároveň uviedol, že celková suma pokuty 1.490,- € bola uložená:

a. podľa § 65a ods. 1 písm. b/ zákona č. 455/1991 Zb. v sume 360,- € za porušenie povinnosti uvedenej v § 17 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. tým, že neoznámil príslušnému živnostenskému úradu zriadenie prevádzkarní na adresách:

- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 20,- € a
- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 20,- €,

na ohlásený predmet podnikania v znení „Prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC“ najneskôr v deň ich zriadenia, t.j. dňa 2.7.2012,

b. podľa § 65a ods. 1 písm. c/ zákona č. 455/1991 Zb. v sume 1.130,- € za porušenie povinností uvedených:

A. v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. tým, že prevádzkarne na adresách

- Prievidza, T. Vansovej, p.č. 2291/9 - pokuta v sume 20,- €,
- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Nábřežie sv. Cyrila - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 35,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 35,- € a

- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 35,- €.

s predmetom podnikania prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC neboli na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne označené obchodným menom a sídlom podnikateľa UNIPA spol. s r.o., Košovská cesta 1, 971 01 Prievidza, a menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne,

B. v § 29 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. v súlade s § 15 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. tým, že prevádzkarne na adresách

- Prievidza, T. Vansovej, p.č. 2291/9 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, A. Hlinku p. 2201/1 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, Dlhá ulica p. 3256/84 - pokuta v sume 10,- €,
- Prievidza, Kláštorňá ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna A) - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Krátka ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Športová ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Lúčna ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, J. Jesenského - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Medzibriežková ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Mariánska ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, J. Hollého - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Hodžu - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Rastislavova ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, A. Škarvana - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Nábrežie sv. Cyrila - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Bakalárska ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Šumperská ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, Košovská ulica - pokuta v sume 25,- €,
- Prievidza, M. Mišíka (zóna E) - pokuta v sume 25,- € a
- Prievidza, G. Švéniho - pokuta v sume 25,- €.

s predmetom podnikania prevádzkovanie tržníc, parkovísk a verejných WC neboli na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne označené menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne.

Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/289/2013-137 zo dňa 12.2.2016, v zmysle ktorého bol zaviazaný vydať nové rozhodnutie o odvolaní a náležite ho odôvodniť. Krajský súd konštatoval, že skutkový stav bol zistený v dostatočnom rozsahu pre posúdenie veci a vydanie rozhodnutia; za prevádzkareň je potrebné pokladať centrálnu parkovaciu zónu bez ohľadu na časové obmedzenie vyhradeného spoplatnenia parkovania v nej (od 7.00 hod. do 16.00 hod. počas pracovných dní) ako aj spevnené plochy prenajaté žalobcovi Mestom Prievidza v zmysle uzatvorenej nájomnej zmluvy č. 02/2012. Krajský súd uviedol, že ak je spotrebiteľovi daná možnosť vstúpiť do zmluvného vzťahu s prevádzkovateľom parkovania, musí mu byť vopred známe, s kým vstupuje do zmluvného vzťahu a za akých podmienok, v predmetnej veci to však splnené nebolo. Krajský súd nariadil žalovanému, aby sa v ďalšom konaní vysporiadal aj s uložením sankcie, najmä s dodržaním absorpčnej zásady pri ukladaní pokút a aby odôvodnil, prečo každú jednotlivú ulicu považoval za samostatnú prevádzkareň.

Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že za kľúčovú vo veci posúdenia kvalifikácie prevádzkovania predmetu prenájmu je potrebné považovať rozlišovanie regulačného účelu, na aký sa v súvislosti s prenajímaním spevnených plôch slúžiacich na odstavenie motorových vozidiel za úhradu vzťahuje. Nemožno stotožňovať účel regulovania prenajímaných prevádzkových priestorov vo význame jednotnej a celistvej centrálnej mestskej parkovacej zóny s regulovaním predmetu prenájmu na účely živnostenského podnikania. Na účely živnostenského podnikania treba za prevádzkareň považovať každý miestne dislokovaný prevádzkový priestor určený na výkon činnosti, ktorý vyplýva pre podnikateľský subjekt z rozsahu príslušného živnostenského oprávnenia (na prevádzkovanie parkovísk). Za prevádzkarne je potrebné v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. považovať všetky (neuzavreté) priestory, v ktorých dochádza k poskytovaniu služieb aj obchodných činností, bez ohľadu na ich rozsah, početnosť, vlastnícky vzťah a poskytovanie služieb v rovnakom druhu, predaju rovnakých komodít v priestore umiestnenom na rovnakom podlaží. V predmetnej veci sú prevádzkarňou priestory určené na dočasné

odstavenie motorových vozidiel za úhradu, miestne dislokované podľa jednotlivých ulíc s presne určeným počtom parkovacích miest a plochou, tak ako sú uvedené v nájomnej zmluve č. 02/2012. V nadväznosti na uvedený záver je potrebné aplikovať § 17 ods. 5 zákona č. 455/1991 Zb. na každú prevádzkareň, preto bol žalobca povinný oznámiť zriadenie prevádzkarne vo všetkých prípadoch prevádzkových priestorov, ktoré spĺňajú znaky prevádzkarne a označiť ich. Je zrejmé, že uloženie pokuty za nesplnenie povinnosti oznámiť zriadenie každej prevádzkarne najneskôr v deň jej zriadenia, nemožno považovať za dvojitý sankčný postih v rovnakej veci.

Uloženie pokuty vychádzalo z objektívne zisteného skutkového stavu veci v čase kontroly, prvostupňový správny orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z kritérií uvedených v § 66 ods. 3 zákona č. 455/1991 Zb. a žalovaný sa stotožnil s odôvodnením uloženej pokuty. Odôvodnenie uloženej pokuty žalovaný považuje za dostatočné a objasňujúce postup prvostupňového správneho orgánu pri určení výšky pokuty so zohľadnením poľahčujúcich okolností. Odôvodnením výšky pokuty sa vylúčila možnosť podozrenia z nedodržania princípu materiálnej rovnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok).

II. Žaloba

3. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OZP-2016/000082-14-2 zo dňa 18.5.2016, jeho zrušenia spolu s rozhodnutím bývalého Obvodného úradu Prievidza č. ObU-PD-OZP-2013/00017-41 zo dňa 9.7.2013 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Namietal, že za každé porušenie povinnosti mu prvostupňový správny orgán uložil samostatnú pokutu, ktorej výška nebola vo výroku jeho rozhodnutia uvedená; bola špecifikovaná len v odôvodnení rozhodnutia. Napriek tomu, že žalovaný ako odvolací orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie a jeho odvolanie zamietol, obsahom zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia, pretože do výroku doplnil výšku uloženej sankcie ku každému jednému porušeniu povinnosti.

4. Žalovaný sa síce zaoberal špecifikáciou svojich úvah pri určení, prečo každú jednotlivú ulicu v Centrálnej mestskej parkovacej zóne považoval za samostatnú prevádzkareň, no už sa nezaoberal argumentáciou krajského súdu uvedenou na strane 10 rozsudku sp. zn. 6S/289/2013, podľa ktorej každá z ulíc nespĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom pre prevádzkareň.

5. Žalovaný sa nevysporiadal ani s aplikáciou absorpčnej zásady pri ukladaní sankcií za správne delikty rovnako ako pri sankcionovaní viacerých trestných činov. Celková suma pokuty 1.490,- € je určená ako súčet pokút za každé jednotlivé porušenie zákona. Podľa žalobcu majú jednotlivé porušenia zákona charakter pokračujúceho deliktu, ktorý má byť posudzovaný ako jeden delikt, pretože je tvorený čiastkovými útokmi spojenými jednotným zámerom napíňajúcimi rovnako skutkovú podstatu správneho deliktu rovnakým alebo obdobným spôsobom. Žalovaný sa teda neriadil ustanovením § 250j ods. 7 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len OSP), hoci tak bol povinný v ďalšom konaní urobiť.

III. Vyjadrenie žalovaného

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. Pri vypracovaní výroku napadnutého rozhodnutia mal na zreteli, že výrok rozhodnutia predstavuje jeho najdôležitejšiu časť, pretože určuje konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Podľa jeho názoru nejde o zmenu prvostupňového rozhodnutia (novú skutočnosť), ale len o právne zhodnotenie skutkového zistenia, ktoré už bolo uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, keďže z celkového hľadiska neboli zistenia spochybnené.

7. Trval na tom, že rešpektoval právny názor Krajského súdu v Bratislave vyjadrený v rozsudku sp. zn. 6S/289/2013 zo dňa 12.2.2016 a v opätovnom konaní doplnil dôvody pre posúdenie veci, že samostatnou prevádzkarňou sa rozumie každý nehnuteľný priestor určený na odstavenie motorových vozidiel, osobitne dislokovaný a samostatne vymedzený individuálnym označením. I keď dôvodom uloženia pokuty bol súbeh porušenia povinností, ktorý má rovnakú alebo podobnú skutkovú podstatu, pri uložení pokuty vychádzal prvostupňový správny orgán z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a následkov, obdobne ako by tomu bolo kvalifikácii prevádzkových samostatných priestorov, dislokovaných vo vymedzenej zóne mesta s iným identickým

predmetom podnikania poskytovaných rovnakým podnikateľským subjektom. Preto z hmotnoprávneho hľadiska nie je možné aplikovať uloženie iba jednej sankcie ako za jeden skutok a uložiť jeden úhrnný trest podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

IV. Verejné vyhlásenie rozsudku

9. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení zákona č. 88/2017 Z.z. (ďalej len SSP) v spojení s § 9 ods. 1 SSP a § 246 ods. 1, § 246a ods. 1 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 11.4.2018 podľa § 137 ods. 4 SSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu minimálne päť dní vopred. Žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 182 ods. 1 písm. g/ SSP, § 105 ods. 1 písm. a/ SSP).

10. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zgraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení Správneho poriadku, zákona č. 455/1991 Zb., preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

V. Relevantné právne predpisy

11. Podľa § 491 ods. 1 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciiach § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

13. Podľa § 15 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby (písm. a/), meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne (písm. b/).

14. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. podnikateľ je povinný pri prevádzkovaní živnosti dodržiavať podmienky ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

15. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. podnikateľ je povinný prevádzkareň označiť najneskôr v deň začatia prevádzkovania živnosti. Spôsob označenia prevádzkarne určujú osobitné predpisy.

16. Podľa § 65a ods. 1 písm. b/, písm. c/ zákona č. 455/1991 Zb. živnostenský úrad v sídle kraja môže uložiť podnikateľovi pokutu až do 1659 eur, ak podnikateľ neohlási zriadenie prevádzkarne živnostenskému úradu (písm. b/), nedodržiava podmienky podľa § 29 ods. 1 (písm. c/); pokutu nemožno uložiť, ak iný orgán začal v rovnakej veci konanie o uloženie pokuty podľa osobitných predpisov.

17. Podľa § 71 zákona č. 455/1991 Zb. konanie vo veciach upravených týmto zákonom sa spravuje zákonom o správnom konaní (správny poriadok), pokiaľ jednotlivé ustanovenia tohto zákona neustanovujú inak.

18. Podľa § 46 SP rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

19. Podľa § 47 ods. 1, ods. 2 SP rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu (ods. 1). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon (ods. 2).

20. Podľa § 59 ods. 1, ods. 2 SP odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni (ods. 1). Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí (ods. 2).

21. Podľa § 60a SP ustanovenia prvej až tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní.

VI. Posúdenie veci správnym súdom

22. V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení sankcie za spáchanie správnych deliktov podľa § 65a ods. 1 písm. b/, písm. c/ zákona č. 455/1991 Zb.

23. Je nepochybné, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti, vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov (rozsudky ESLP vo veci Öztürk proti Nemeckej spolkovej republike z 21. februára 1984, č. sťažnosti 8544/79, Escoubet proti Belgicku, z 28. októbra 1999, č. sťažnosti 26780/95, Zolotukhin proti Rusku z 10. februára 2009, č. sťažnosti 14939/03).

24. Trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) má podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívno-právna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle Rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní.

25. Pri súbehu viacerých správnych deliktov je s ohľadom na nedostatok špeciálnej úpravy pre administratívne trestanie potrebné metódou analógie legis aplikovať pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu podľa Trestného zákona. Použitie absorpčnej zásady pri administratívnom trestaní za viaceré správne delikty je z hľadiska výslednej výšky sankcie v prospech žalobcu, pretože v prípade uloženia sankcie za každý zo zbíhajúcich sa správnych deliktov by výsledná sankcia uložená žalobcovi bola podstatne vyššia. Pokiaľ subjekt spácha viacero deliktov, správny orgán uloží sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Najprísnejšie postihnutelný správny delikt je delikt, za ktorý možno uložiť pokutu s najvyššou sadzbou. Pri rovnakej sadzbe pokút správny orgán uloží úhrnnú sankciu podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najzávažnejší delikt. V každom prípade však platí, že subjektívny záujem žalobcu na individuálnom sankcionovaní každého zo zbíhajúcich sa správnych deliktov nemôže viesť k vylúčeniu trestnoprávnych štandardov, ktoré sú nedeliteľnou súčasťou systému administratívneho trestania (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/123/2014 zo dňa 17.6.2015, rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 6.3.2008, sp. zn. 2 Sžo 46/2012 zo dňa 18.9.2013).

26. V predmetnej veci je nepochybné, že žalovaný aj prvostupňový správny orgán žalobcu sankcionovali za súbeh viacerých správnych deliktov, skladajúcich sa z viacerých čiastkových útokov spojených jednotným zámerom naplňajúcim rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu rovnakým alebo obdobným spôsobom, a preto boli povinní pri ukladaní sankcie za ne aplikovať v zmysle analógie legis absorpčnú zásadu, ktorá bola vysvetlená v predchádzajúcom odseku. Správny súd prizvukuje, že túto skutočnosť žalovanému vyčítal už aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 6S/289/2013-137 zo dňa 12.2.2016, ktorým bolo zrušené jeho rozhodnutie a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, v ktorom bol viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave. Napriek tejto skutočnosti sa žalovaný právnym názorom súdu neriadil, v napadnutom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nepoužil absorpčnú zásadu pri ukladaní pokuty a len sa stroho stotožnil s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorý obsahoval rovnaké pochybenie pri ukladaní sankcie ako rozhodnutie žalovaného. Žalovaný teda postupoval v rozpore s § 250j ods. 7 OSP a od 1.7.2016 s § 191 ods. 6 SSP, čo spôsobuje nezákonnosť jeho rozhodnutia. Rovnakým pochybením v časti uloženia sankcie trpí aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ObU-PD-OZP-2013/00017-41 zo dňa 9.7.2013. Z uvedených dôvodov správny súd vyhodnotil námietku žalobcu o neodôvodnení uloženej pokuty a o nerešpektovaní záväzného právneho názoru súdu v ďalšom administratívnom konaní žalovaným za dôvodnú.

27. Správny súd považoval za dôvodnú aj ďalšiu námietku žalobcu týkajúcu sa obsahovej nezahody výroku žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného s jeho slovným vyjadrením, pretože sa vo výroku uvádza, že zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie bývalého Obvodného úradu Prievidza, no zároveň vo výroku svojho rozhodnutia v porovnaní s prvostupňovým rozhodnutím odlišne špecifikoval určenie jednotlivých pokút.

28. Podľa § 59 SP odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni (ods. 1). Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí (ods. 2).

29. Zmena prvostupňového rozhodnutia podľa citovaného ustanovenia Správneho poriadku sa pripúšťa po stránke právnej, t.j. keď prvostupňový správny orgán použil nesprávny hmotnoprávny predpis, alebo po stránke faktickej, t.j. keď oprel svoje rozhodnutie o nedostatočne zistený stav veci. Odvolací správny orgán má pritom doplniť dokazovanie tak, aby bolo podkladom pre spoľahlivo zistený skutkový stav veci (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžh/2/2015 zo dňa 2.11.2016). V odvolacom administratívnom konaní sa uplatňuje apelačný princíp, ktorý umožňuje orgánu rozhodujúcemu o rozklade napraviť prvostupňové rozhodnutie a rozhodnúť vo veci samej. Pritom sa môže odchyliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Apelácia smeruje predovšetkým proti nedostatkom skutkového základu, ale aj proti právnym nedostatkom. K zrušeniu rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konania správneho orgánu nižšej inštancie dochádza len vtedy, keď je to opodstatnené z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 59 ods. 3 SP). Zmenu prvostupňového rozhodnutia uvedeným spôsobom akceptoval aj Najvyšší súd SR v obdobných veciach napríklad v rozsudkoch sp. zn. 5 Sžh 2/2015 zo dňa 2.11.2016, sp. zn. 8 Sžhpu 1/2012 zo dňa 23.5.2013, sp. zn. 3 Sžhpu 1/2013 zo dňa 9.6.2015 (publikované pod R 45/2016).

30. Žalovaný v odvolacom konaní korigoval právnu kvalifikáciu uloženej sankcie tým, že ju vo výroku svojho rozhodnutia kvantitatívne špecifikoval vo väzbe k jednotlivým označeniam ulíc. Nemožno opomenúť, že prvostupňové rozhodnutie takéto kvantifikovanie vo výroku neobsahovalo. Pre posúdenie oprávnenosti zmeny rozhodnutia v rámci inštančného postupu v administratívnom konaní je porovnanie výrokov rozhodnutí vydaných v prvom a druhom stupni, keďže len tie sú právne záväzné a vykonateľné a sú schopné sa dotknúť právnej sféry ich adresáta.

31. Ako už bolo uvedené zmenou rozhodnutia sa rozumie aj faktická zmena. Orgán rozhodujúci o odvolaní nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní; rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolaní o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne. Druhostupňový orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť a za tým účelom môže vykonať aj dokazovanie.

32. V predmetnej právnej veci jednoznačne došlo v odvolacom konaní k zmene výroku prvostupňového rozhodnutia o uloženej sankcii, preto bol žalovaný povinný do výroku druhostupňového rozhodnutia uviesť, že rozhodol podľa § 59 ods. 2 SP o zmene rozhodnutia a nie o jeho potvrdení. Inými slovami, výrok rozhodnutia žalovaného je v obsahovom rozpore so spôsobom rozhodnutia o odvolaní - de facto žalovaný zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, no uviedol, že rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol, čo nezodpovedá reálnemu stavu. Okrem toho, žalovaný v odôvodnení rozhodnutia vôbec svoj postup podľa § 59 ods. 2 SP nevysvetlil; absenciu odôvodnenia rozhodnutia podľa § 47 ods. 3 SP nemožno zhojiť vyjadrením k žalobe, pretože správny súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní (§ 6 ods. 1 SSP), a vyjadrenie žalovaného k žalobe je jeho procesným právom v súdnom preskúmvacom konaní, ktoré mu poskytuje SSP. Uvedený nedostatok odôvodnenia spôsobuje tiež nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

33. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych dospel správny súd k záveru, že žalovaný svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, a uloženie pokuty nesprávne právne posúdil (pre neaplikáciu absorpčnej zásady), preto správny súd postupoval podľa § 191 ods. 1 písm. c/, písm. d/ SSP a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil. Rovnakým pochybením z hľadiska posúdenia uloženej sankcie trpí aj prvostupňové rozhodnutie, preto správny súd zrušil aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil Okresnému úradu Prievidza na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP. V ďalšom konaní správne orgány svoje rozhodnutia riadne odôvodnia, tak aby spĺňali podmienky § 47 ods. 3 SP, a ak dospejú k záveru o spáchaní správnych deliktov v súbehu, budú pri ukladaní sankcie aplikovať absorpčnú zásadu, tak ako je vysvetlené v tomto rozsudku. Pre úplnosť správny súd uvádza, že prvostupňové rozhodnutie vydal bývalý Obvodný úrad Prievidza, ktorý však bol s účinnosťou od 1.10.2013 zrušený zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov - novelizácia realizovaná zákonom č. 180/2013 Z.z. sa dotkla aj § 66b zákona č. 455/1991 Zb. - a jeho právnym nástupcom sa stal Obvodný úrad Prievidza (§ 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z., v zmysle ktorého obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona), preto správny súd vec vrátil na ďalšie konanie v súčasnosti vecne príslušnému Okresnému úradu Prievidza.

34. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu (§ 191 ods. 6 SSP).

45. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

46. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).